

ОТКРИТО ПИСМО

И отново професионалните проблеми трябва да бъдат споделени в социалните медии! Да се потърси подкрепа от неинформирания, да се позамаже провала, да се “попоглади” егото, да се направи сверка на безусловните приятели... Да се оплачеш от колеги, но без посочиш имена, защото може да ти се потърси отговорност, да се подмажеш на ръководството, но да заклемиш институцията...

По всичко изглежда, че Катя Михайлова, редовен доцент и член на катедра “Икономическа социология” на УНСС (нека ясно се каже къде), има някакви професионални и комуникационни проблеми с колегите си, защото от време на време в социалните медии избухва “скандалче” основано на “жално” оплакване от тях, последвано от самосъжаление, но с елементи на “заклеймяване” и закани за отмъщение. Рядко има описание на ситуациите, очаква се споделената информация да бъде приета безрезервно, а на по-любопитните при въпрос - се дават кратки варианти на полуистини. За да е по-реалистично и по-трогателно “скандалчето” към основното гръмко обявено събитие обикновено се добавя ново съобщение, този път от колежата, приятеля, съратника, коhabitационния партньор Михаил Мирчев. Или обратното - първо се споделя информация за Катя от Мирчев, после следва допълнение с подробности от нея самата. Такава е ситуацията и сега.

Доц. Катя Михайлова е научен ръководител на докторант - чужденец (“институционален човек на най-високо политическо равнище в Брюксел” - пише във форумите М.Мирчев), чиято докторска теза се отхвърля от катедрата, защото по преценка на колегите работата не притежава качествата на завършена докторска теза.

Толкова. Нищо странно, че в едно научно звено някой докторант не успява да защити дисертация. Впрочем това е първият докторант на Катя Михайлова стигнал до защита - предишните не успяват дори да си напишат работите в срок.

Този докторант се зачислява с много проблеми - все административни нарушения, до голяма степен провокирани от немарливото отношение на ръководителя към правилата и законите у нас. По едно време той дори се отчислява без право на защита; после пак се зачислява с процедурни нарушения - изобщо тази докторантура съвсем не е “мечтаната за УНСС” докторантура на известния чужденец, вдигащ реномето на учебното заведение. Напротив, от повече от година проблемите с докторантурата на чужденеца Люсиен Петерс е обект на обсъждания на всички равнища в УНСС, докато преди месец се взема решение за деликатно “поприкриване” на ситуацията с ръководството на докторанта. Но дотогава никой няма и представа какво работи докторантът - изпитите си е взимал като е представял реферати по ел.поща, без да ги е защитавал присъствено или онлайн. Но комуникацията с докторантите се води от ръководителите - те са тези, които уточняват условията на изпитване. Защо доц. Михайлова “крие” Л.Петерс от толкова време да комуникира с колегите от катедрата?

Затова първата среща на катедрата с докторанта и неговото “произведение” (изпратено по пощата за самото обсъждане) става при представяне на разработената докторска теза за защита. В хода на обсъждането става ясно, че работата няма нужните качества да бъде защитена като завършена докторска дисертация, а следва изцяло да се преработи. Ако подобна тривиална история от кухнята на академичния живот прераства в скандал, то е, защото научният ръководител се вижда като “трагичен герой на деня - жертва на предубедени хора, политически гонители, зловни завистници и некадърни преподаватели”, все членове на въпросната катедра в УНСС (епитетите в кавички са от форума на М.Мирчев, където върви “жаленето”).

Излишно и смешно е да се защитават всички (без един) хабилитирани представители на катедрата, която не приема въпросната работа. Никакво кариерно развитие на млад колега (в лицето на Катя Михайлова) тук няма - нали те самите са я избрали за доцент преди няколко години. Никой не е спирал Катя Михайлова от участие в конкурс за

професор. Просто ТАКЪВ КОНКУРС НЕ Е ОБЯВЯВАН. Още по-малко може да се говори за политическа вендета - всъщност се оказва, че членовете на катедрата не са знаели, че Катя има срочен договор в политическия кабинет на министър от Служебното правителство. Мисля, че тази макар и маловажна информация не е споделяна от нея своевременно в социалните форуми, защо ли?

Да се върнем на ситуацията. В катедрата е представена изключително слаба докторска теза на докторант Люсиен Петерс, който не е никакъв "висок", "институционален човек от Брюксел" (по думите на М. Мирчев), а пенсионер от 2020 г. и живеещ в САЩ (роден е в Люксембург, затова плаща докторантурата си с намалена такса в УНСС като за гражданин на ЕС).

Докторантът сам се определя като финансов служител - чиновник в разнообразни финансови институции, вкл. и международни - Министерство на финансите и Централна банка в Люксембург, Световна банка, МВФ, ЕК, ЕП, а през 2002-2005 е бил в екипа, проверяващ готовността на България и Румъния за членство в ЕС. Оттогава датират и интересите му в областта на българската народопсихология - и по специално тази на младите хора, които са му помагали да се оправи в България в периода 2002-2005 гг.

Интересни са наблюденията на един специалист по финанси, одитор на бюджети върху разсъжденията и мислите на 15 млади българи (които не са представители на група по интереси, партия, НПО или нещо друго), а са случайно попаднали в кръга на докторанта, помагайки му да се приспособи към българската среда. За това става дума в дисертацията - какво споделят 15 млади хора на английски език с Люсиен Петерс, когато по думите на автора неформално са се срещали в кафенета и ресторанти да се видят и да си говорят. Естествено разговорите са "етични" - няма записи, няма доказателствен материал, няма методически бележки за структуриране на интервютата. Както пише авторът в работата си, след срещите той си е записвал някои неща, но тези записки не са дадени дори в Приложение. Повтарям - в дългосрочен план (по думите на автора), в течение на 10 години са водени някакви неформални разговори с 15 млади хора - студенти, неизвестно на каква тема, неизвестно къде, неизвестно за колко време, но достатъчно, за да се правят изводи за мисленето на всички млади българи!

Ако става дума за пътепис, есе или свободно съчинение много читатели биха били привлечени от любопитство какво мислят чужденците... Когато обаче се пише докторска дисертация с претенции за социологическа трактовка и се говори наукообразно за социален капитал, за социална ангажираност или за липсата ѝ, за генетична предопределеност и чувствена мистичност и все в този дух ... на българите - това не са "плашещи истини" (както пише Катя Михайлова), това са направо възмутителни и несериозни съждения на улично равнище. И с тях не може да се претендира за социологическо, антропологическо, етнографско или социалнопсихологическо (самият автор не е наясно какво прави) изследване.

Нещата са сериозни - от една страна става дума за обидни за професионалистите писания, от друга страна са и тъжни, защото показват равнището, на което определени чужденци оценяват родната ни наука, след като си представят че могат да депозират подобни "произведения" и да получат научна степен.

Дали Катя Михайлова си дава сметка, че самата тя губи и се принизява с тази несериозна работа, дали си представя как би реагирала някоя от катедрите по финанси, ако тя депозира докторска теза на тема "Влияние на комуникационния елемент на социалните медии върху използването на бележките от одита за годишния бюджет на Р.България" като предложи смяна на формата на бюджета? Защото именно това прави финансистът-чиновник Л.Петерс с темата "Студентският социален капитал, социално пространство и публичен живот в София".

Имам предложение към Катя Михайлова и кохабитационния ѝ партньор (преди време публично ми беше казано от К.Михайлова, че М.Мирчев не ѝ е съпруг, защото тя е "една разведена жена") да издадат дисертацията на Л. Петерс на български език като учебно

помагало към някои от курсовете, които и двамата водят, за да разширят познанията по социални науки на студентите и широката общественост, а и за да защитят позицията си на “жертви” на “лицемерието, фалша и лъжата” (цитат на М. Мирчев от форумите), която е налице в УНСС.

19 декември 2021

проф. Елка Тодорова